

Hit. Muzikál o Jablonci

Muzikál, jehož děj se odehrává v Jablonci a nechybí v něm ani **škádlení mezi Jabloncem a Libercem**, nacvičily děti z jablonecké umělecké školy.

» Pokračování ze strany B1

Takže...?

Vydali jsme se postupně po třech cestách, přičemž ty první dvě se ukázaly jako slepé uličky. V první variantě jsme oslovili jablonecké děti, aby si libreto k muzikálu napsaly samy. Adresovali jsme jim výzvu, aby napsaly svůj vlastní příběh, třeba něco, co se právě jim stalo, nebo aby se pokusili o fantazijní námět. Dostali jsme asi třicet literárních prací. Snažili jsme se z nich vybrat něco, co by se dalo využít jako základ muzikálu. Jenže to nešlo. Většina příběhů byla postavena na různých sci-fi hrdinech či postavách z počítačových akčních her.

Jaká byla ta druhá cesta?

V té době přišla nabídka od libereckého spisovatele a publicisty Otto Hejnice. Dozvěděl se o tom, že chceme připravit muzikál a nabídl se, že má v šuplíku už jeden hotový. Napsal jej před lety se svým bratrem a nabídl, že ho můžeme využít podle svého. Zajásal jsem, protože se zdálo, že nám to ušetří spoustu času a práce. Materiál vypadal pěkně, muzikál se jmenoval Chytit kometu a hlavními hrdiny byla parta mladých lidí, což pro nás bylo velice přitažlivé.

A kde byl tedy problém?

Cím víc jsme se snažili upravit mu-

zikál tak, aby odpovídal našim zájmům, tedy aby se přiblížil životu v Jablonci a jabloneckým obyvatelům, tím víc to nešlo. Zmocnila se nás obava, že výsledek nebude dobrý. Takže nezbylo než začít vlastními silami. Sedli jsme si s kluky z Krátkého a úderného divadla: s Kubou Záčkem, Mírou Holubcem, Martinem Kadlecem. Sami se nabídl, že by zkusili něco napsat. Za několik měsíců už ležel na stole syrový scénář.

Kde jste sháněli herce?

Chtěli jsme podle postav ve scénáři najít vhodné typy dětí. Vypsali jsme konkurz, na který přišlo skoro sedmdesát dětí. Oslovili jsme v první řadě děti z naší školy, ale nakonec se ukázalo, že se neobejdeme bez pomoci zvenčí. Několik hostů jsme museli přijmout pro obsazení chlapeckých rolí.

Jak probíhaly zkoušky?

Musím říct, že to bylo náročné. Nikdo jsme s něčím podobným neměl zkušenosti, nikdo nebyl a není muzikálový profesionál. Děti se samy musely naučit chovat se disciplinovaně, pochopit, že jde o týmovou práci a každý musí podávat stoprocentní výkon a nasazení. Na jeho přístupu a zodpovědnosti totiž závisí výkony ostatních.

Jak jste si poradili s návrhem scény a výrobou kostýmů a kulisy?

Věděli jsme, že potřebujeme scénografa a návrhy kostýmů, scén a rekvizit, ty vypracovala vystudovaná scénografka Lenka Hanžlová. Výtvárné oddělení pak kulisy vyrobilo; jen s některými požadavky, třeba na svaření mříží, jsme se museli obrátit na odborníky. Celou scénu jsme pojalí minimalisticky a obešli se bez nějaké pompy.

Kolik měsíců se zkoušelo?

Přesně rok. Začali jsme v listopadu 2009 a další rok v listopadu byly premiéry. V létě a na podzim jsme absolvovali dvě soustředění, kde jsme využili možnosti zkoušet v divadle v Novém Městě pod Smrkem. Tehdy tam s námi byl i Eduard Klezla, muž, který stojí za většinou i velkých pražských muzikálů. Moc nám pomohl, vybrousil naši inscenaci do atraktivní podoby, vyškrtal scény, které neměly spád a poradil nám ve školáckých chybách, kterých jsme se logicky dopouštěli.

O čem to celé vlastně je? Dá se to v kostce nastínit?

Jde o trochu absurdní příběh Františka, kterého rodiče zapomenou v kině Radnice, když mu je pět. Tam pak jako jakýsi černý pasažér zůstane až do svých osmnácti. Vnímá svět očima filmových postav, které se na plátně střídají. Když nastoupí do kina nová uvaděčka, Františka objeví a vyhodí ho ven, na svět, který je pro něj neznámý. Potkává první problémy, první přátele, první lásku na první pohled a hledá své rodiče.

Myslíte, že se dá muzikál k nějakému již uvedenému dílu tohoto

druhu přirovnat?

Slovní přestřelky liberecké a jablonecké party vzdáleně připomínají Bernsteinovo West Side Story; a pár záměrných i neúmyslných podobností s již uvedenými muzikály během představení pozorný divák pozná. Ale není to žádná kopírka.

Nechybí prý pútky mezi Liberečáky a Jablonečáky. Klasická rivalita dvou měst, to je tak trochu ze života, že?

Ano, něco jako třeba mají mezi sebou třeba Pardubice a Hradec Králové. Vždy se jedná o nadsázku a recesi, která, myslím, nikoho neuraží. Různé špeky, narážky, vtípky, ale nic ošklivého. Lidi se tomu smějí, zafungovalo to tak, jak mělo.

Jaké byly ohlasy po premiéře?

Já se celou dobu připravoval, jak to lidé přijmou. Aby muzikál nepůsobil příliš amatérsky a neuměle. Ale lidé ho přijali skvěle. Při první premiéře teskali vestoje a ohlas naznačil, že musíme pokračovat. Při únorových reprízách jsme čtyřikrát za sebou hráli pro téměř plně jablonecké divadlo.

Plánujete s muzikálem nějaká představení i mimo Jablonec?

To je složité. Představení je závislé na specifickém vybavení jevištních prostor. Neobejdeme se například bez možnosti zadní velkoplošné projekce. Ne každé divadlo má stejné možnosti a s kompromisy lze počítat jen do jisté míry. Sedmého dubna chceme Filmového fandu odehrát v libereckém Divadle F. X. Šaldy.

Jan Mikulíčka

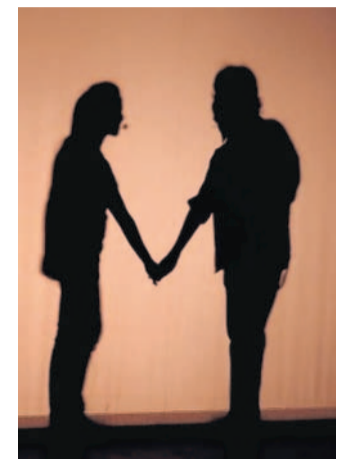
Muzikál očima čtenáře

Filmový fanda v obrazech

Filmový fanda
Čtenář MF DNES nasnímal reprízu muzikálu jablonecké základní umělecké školy v místním městském divadle.

Foto: Zbyněk Cincibus
<http://marcusrajce.idnes.cz>

INZERCE

NOVÝ RENAULT LAGUNA GRANDTOUR JIŽ OD 409 900 Kč

TÝDEN PŘEDVÁDĚCÍCH JÍZD
OD 14. 2. DO 19. 2. 2011

5 LET ZÁRUKA
150 000 km*

automatická klimatizace • ESP, ABS+EBV • 6x airbag • poloautomatická parkovací brzda**
• hands-free karta Renault** • podvozek 4CONTROL se 4 říditelnými koly**

Cena platí od 1. 2. do 28. 2. 2011 při financování s Renault Finance. * Záruka 5 let nebo 150 000 km (platí ta z podmínek, která nastane dřív) při financování s Renault Finance. ** Nabízeno jako výbava na přání. Laguna Grandtour: spotřeba 4,1-14,5 (l/100 km); emise CO₂ 123-175 (g/km). Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

AUTO KOUTEK, s. r. o.

KONCESIONÁŘ RENAULT, Tanvaldská 1141, 463 11 Liberec 30

DRIVE THE CHANGE

www.autokoutek.cz

